

MÜKEMMEL OLMAK İSTEMİYORUM!

Benim çocuğum; yüzmeye gidiyor ama resim kursuna da başlayacak. Bir de hafta sonları dans kursu; sanırım jimnastikte de başarılı olabilir...Sanırım yakında kanatlarını takip uçurucam onu...

Çocuklar tartışmasız bir anne- babanın en kıymetli varlığı ve en değerli parçası. Fakat onlardan tamamen farklı bir parça. Her çocuğun anne ve babasından bağımsız bir varlık oluşunu unutmamak gerekiyor. Bu ince çizgiyi kaçırdığımız anda çocuğumuzla kurduğumuz ilişki bağılıktan bağımlılığa geçiyor. Sonuçta da ortaya kaygılı, bağımsızlaşamayan, sorumluluk alamayan bireyler çıkıyor. Ebeveyn olarak özgürleşmelerine, bizlerden ayrı durabilen bir birey olmalarına imkan tanımalıyız. Bunun için hata yapmalarına ve “büyümelerine “ müsaade etmeliyiz.

Elbetteki her anne- baba çocuğunun zihinsel, bedensel ve ruhsal her türlü gelişimi için tüm önlemleri alır ve her alanda çocuğunu desteklemek ister. Ama bazen ebeveynler, çocuklarının önlerindeki tüm çakıl taşlarını temizlerler ve çocuğun da her şeyi mükemmel yapmaları konusunda ısrarcı olabilirler. Kendi hayatlarındaki mükemmeliyetçiliği çocuktan da bekler hale gelirler. Oysa ki onun hata yapmadan, düşmeden kendini gerçekleştirmiş tam bir birey olması mümkün değildir. Çocuk doğruyu bulmak için bir sürü yol denemelidir, her sancılı denemede kendinde yeni şeyler keşfetmeli ve hayatı gerçekleri ile karşılayabilecek olgunluğa erişmelidir.

Bir çocuğu yetiştirirken en temeli “ hatasız” ve “mükemmel” çocuk üzerine kurarsanız karşınıza çıkan hiçbir zaman kendi yaptığından emin olamayan, dışa bağımlı, iç denetimi olmayan, kendini hep başkalarına ispat etmeye çalışan, kaygılı, çevresiyle ilişki kurmakta zorlanan, kızgın ve mutsuz bir birey olacaktır.

Hiçbirimiz yaptığımız ilk işleri mükemmel yapmadık. Direksiyon koltuğuna ilk oturduğumuzda mükemmel bir sürücü değildik. Bırakın beceriksizliğin de tadını çıkarsınlar , yanlışlar yapsınlar, çabalamayı ve emeğin kıymetini öğrensinler.